

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนบุคลากรผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
พ.ศ. ๒๕๔๓

เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนบุคลากรผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ และมติคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ในคราวประชุมครั้งที่ ๒ /๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เมื่อมีกรณีบุคลากรถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งรูปหรือคน ซึ่งจะต้องมีตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา กรรมการอย่างน้อยสองรูปหรือคน โดยที่กรรมการอย่างน้อยหนึ่งรูปหรือคนจะต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยหรือได้รับปริญญาทางกฎหมาย และเลขานุการหนึ่งรูปหรือคน ซึ่งจะให้เป็นกรรมการด้วยก็ได้ หรือจะให้กรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการด้วยก็ได้ ในกรณีที่มีความจำเป็น จะให้มีผู้ช่วยเลขานุการรูปหรือคนหนึ่งก็ได้

ในกรณีที่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกสภามหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและให้นำความในวรรคแรกและวิธีการตามประกาศนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ทำเป็นหนังสือโดยระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาและเรื่องที่ถูกล่ามทา ตลอดจนชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ข้อ ๓ เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแจ้งและส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว แต่ถ้าไม่สามารถแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรง ให้ปิดสำเนาคำสั่งนั้นไว้ ณ ที่ทำการของผู้ถูกกล่าวหา

และส่งสำเนาคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางมหาวิทยาลัยด้วย ในกรณีเช่นนี้ เมื่อพ้นสิบวันทำการ นับแต่วันที่ได้ดำเนินการ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการส่งเรื่องกล่าวหาทั้งหมด พร้อมด้วยสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและหลักฐานการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ไปให้ประธานกรรมการเพื่อทราบและดำเนินการแจ้งให้กรรมการแต่ละคนทราบ ทั้งนี้ให้ประธานกรรมการบันทึกวันที่ได้รับสำเนาคำสั่งแต่งตั้งไว้ในสำเนาคำสั่งนั้นด้วย

ข้อ ๔ ผู้ที่ถูกกล่าวหาอาจคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนได้ด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- ๔.๑ เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการที่ถูกยกขึ้นมากล่าวหาว่าเป็นการผิดวินัย
- ๔.๒ เป็นผู้มิประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- ๔.๓ เป็นผู้มิเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา
- ๔.๔ เป็นคู่สมรส หรือญาติโดยเกี่ยวข้องเป็นบุพการี หรือผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดาและมารดา หรือร่วมแต่บิดาหรือมารดา กับผู้กล่าวหา

การคัดค้านให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่รับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือนับแต่วันที่ทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงเหตุผลของการคัดค้านไว้ด้วย

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าการคัดค้านนั้นไม่มีเหตุผล ก็ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้นภายในสิบวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน หากเห็นว่าคำคัดค้านมีเหตุผล ก็ให้สั่งเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนผู้ที่ถูกคัดค้านโดยเร็ว แล้วแจ้งผลการพิจารณาคำคัดค้านให้ผู้คัดค้านทราบ การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ข้อ ๕ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้มีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งประธานกรรมการ หรือมีการเพิ่มจำนวนผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นเหตุให้ประธานกรรมการ กรรมการเลขานุการ หรือผู้ช่วยเลขานุการคนใดคนหนึ่ง หรือเปลี่ยนคณะกรรมการสอบสวนทั้งคณะ หรือตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นหรือลดจำนวนกรรมการลง ก็ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๖.๑ เรียกผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ และเรียกเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอยู่ในความครอบครองของบุคคลดังกล่าว มาตรวจสอบหรือใช้เป็นหลักฐานได้ด้วย

๖.๒ ค้นหาความจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริง และพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา

๖.๓ ในกรณีที่การสอบสวนชี้บ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่นด้วย นอกจากข้อกล่าวหาที่ถูกสอบสวน หรือการสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้ปฏิบัติงานอื่นที่มีส่วนร่วมกระทำผิดในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวน สอบสวนกรณีดังกล่าว และรับรายงานการสอบสวนนั้นให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบโดยเร็ว

หากผลการสอบสวนตามวรรคแรกปรากฏว่ามีมูลเป็นการกระทำผิดทางอาญาหรือทางแพ่งหรือทั้งทางอาญาและทางแพ่ง ประธานกรรมการสอบสวนมีหน้าที่รายงานให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบโดยเร็ว

๖.๔ ทำรายงานแสดงรายละเอียดของการสอบสวนและสรุปผลการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไรหรือไม่ โดยอาศัยพยานหลักฐานและเหตุผลอย่างไร ถ้ากระทำผิดเป็นความผิดฐานใดและสมควรได้รับโทษสถานใด เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หากสอบสวนไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดดังกล่าว อาจขอขยายเวลาสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๗ ก่อนเริ่มสอบตามปากคำผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้นั้นทราบว่าคณะกรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นตัวแทนของผู้บังคับบัญชาและมหาวิทยาลัยและถ้าให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือปกปิดความจริงที่ควรบอกต่อคณะกรรมการสอบสวน ผู้นั้นจะมีความผิดทางวินัย

ข้อ ๘ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้ประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการ หรือผู้ช่วยเลขานุการทำบันทึกไว้ด้วยว่าได้เอกสารหรือวัตถุนั้นมาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้ใช้ต้นฉบับที่แท้จริง แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่ประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ

หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ รับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องของต้นฉบับที่แท้จริงก็ได้

ถ้าราต้นฉบับไม่ได้จะนำสำเนาหรือพยานบุคคลมาใช้สืบก็ได้

ข้อ ๙ ในการสอบถามปากคำผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาและพยาน จะต้องมีการทรมการจาก คณะกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสองรูปหรือคนดำเนินการ กรรมการจะมอบหมายให้ผู้อื่นสอบสวนแทนตนมิได้

ข้อ ๑๐ ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมทำการสอบสวน ยกเว้นแต่ผู้ที่ได้รับมอบหมายเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้จะถูกสอบถามปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งรูปหรือคน และห้ามมิให้บุคคลอื่น นอกจากผู้กำลังถูกสอบถามปากคำอยู่เข้าฟังการสอบสวน ยกเว้นแต่บุคคลที่คณะกรรมการสอบสวน อนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน

ข้อ ๑๑ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานฝ่ายที่กล่าวหาและฝ่ายที่ถูกกล่าวหา แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้ง และอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏ ตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา ข้อกล่าวหาส่วนที่ชี้บ่งว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา สิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ และ สิทธิที่จะอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ การแจ้งดังกล่าวนี้ให้ ทำเป็นบันทึกสองฉบับให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายชื่อรับทราบไว้ แล้วให้มอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหา หนึ่งฉบับและเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำสารภาพว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งสาเหตุการกระทำผิดไว้ ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นว่าสมควรทราบข้อเท็จจริงและ พฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาโดยละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาต่อไปจนแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่ง บันทึกแจ้งข้อกล่าวหาและคำชี้แจงอื่น ๆ ตามข้อ ๑๔ วรรคแรก โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ตอรับ ไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของมหาวิทยาลัย พร้อมด้วยหนังสือถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำผิดหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาด้วยวิธีเช่นนี้ให้ทำ เป็นบันทึกสามฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ เพื่อให้

๗๕

ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบแล้วส่งกลับคืนมาเข้าสำนวนการสอบสวนไว้หนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบวันแล้วนับแต่วันที่ได้อำนาจการดังกล่าว แม้ยังไม่ได้รับคำตอบจากผู้ถูกกล่าวหา ก็ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการต่อไปได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาฟังการแจ้งข้อกล่าวหา แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกการมารับฟังการชี้แจงแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาไว้ในบันทึกการสอบสวนประจำวันตามข้อ ๒๒ และในรายงานการสอบสวนตามข้อ ๒๖ ด้วย

เมื่อดำเนินการตามวรรคแรกแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่า จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้กล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนให้เวลาผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการยื่นคำชี้แจงตามสมควร แต่ไม่เกินสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบข้อกล่าวหาโดยเร็ว

ข้อ ๑๓ ในการนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

ผู้ถูกกล่าวหาจะขอให้ถ้อยคำ ยื่นคำชี้แจง หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมจากที่ได้ให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้วอีกก็ได้ แต่จะต้องดำเนินการในขณะที่การสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ

ข้อ ๑๔ ในการสอบถามปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำไว้เป็นพยานหลักฐาน และเมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้ว ให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่า บันทึกนั้นถูกต้องแล้ว ก็ให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนทุกคนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

คณะกรรมการสอบสวนผู้ใดมิได้ร่วมสอบสวนในครั้งใด ห้ามมิให้ลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำที่สอบสวนในครั้งนั้น ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้กรรมการผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งรูปหรือคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้าด้วย ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ก็ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือ แกลงไป หรือ
ทำเครื่องหมายอื่นทำนองเช่นว่านั้นแทน และให้พยานสองคนลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วย

ข้อ ๑๕ ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความอื่นทับข้อความเดิม ถ้า
จำเป็นต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้กรรมการผู้ร่วมสอบ
สวนอย่างน้อยหนึ่งรูปหรือคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่พยานไม่มาหรือมาแต่ไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือคณะกรรมการสอบสวน
เรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่
ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกการสอบสวนประจำวันตามข้อ ๒๒ และในรายงานการสอบสวน
ตามข้อ ๒๖ ด้วย

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน
เวลาที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้าแล้ว โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะ
กรรมการสอบสวนจะดำเนินการสอบสวนต่อไปเลยก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการสอบ
สวนด้วย ในกรณีเช่นนี้ ถ้าภายหลังผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
ก่อนที่การสอบสวนจะแล้วเสร็จ ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำ
หรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้
การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ จะงดการสอบสวน
พยานหลักฐานนั้นเสียก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกการสอบสวนประจำวันตามข้อ ๑๙
และในรายงานการสอบสวนตามข้อ ๒๓ ด้วย

ข้อ ๑๙ ในการสอบสวนทุกครั้ง ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดทำบันทึกประจำวันเกี่ยวกับ
การสอบสวนตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ด้วย

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนบุคคลากรที่หย่อนความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของ
ตน หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด ตามข้อ
๔๗ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ.
๒๕๔๑ และการสอบสวนนั้นชี้บ่งว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผู้บังคับบัญชาเห็น
ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้นั้น ก็ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบ
สวนตามข้อ ๔ แห่งประกาศนี้ ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๔ แห่งประกาศนี้

จะนำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการกรณีตามข้อ ๔๗ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏ จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ มาใช้เป็นหลักในการสอบสวนเท่าที่เห็นว่าไม่ทำให้เสียความเป็นธรรมด้วยก็ได้

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดชี้ขาดว่าผู้ถูกกล่าวหาคนใดกระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาของศาลได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว คณะกรรมการสอบสวนจะถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่สอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาก็ได้ แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ตั้งใจที่จะนำสืบหลักฐานข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาของศาล คณะกรรมการสอบสวนจะฟังข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นโดยไม่ทำการสอบสวนพยานหลักฐานอื่นก็ได้

ข้อ ๒๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมปรึกษาเพื่อพิจารณาลงมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อกล่าวหาหรือไม่ หรือมีมลทินมัวหมอง ในกรณีที่ถูกสอบสวนหรือไม่ ทั้งนี้ให้ถือคะแนนเสียงสนับสนุนเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดเป็นมติกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และคะแนนเสียงสนับสนุนข้างมากเป็นมติกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงหรือมีมลทินมัวหมอง

ข้อ ๒๓ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมลงมติตามข้อ ๒๒ แล้ว ให้คณะกรรมการนั้นทำรายงานการสอบสวนเสนอความเห็นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยมีรายละเอียดตามข้อ ๖.๔ หากประธานกรรมการหรือกรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าการดำเนินการสอบสวนตอนใดปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามประกาศนี้ในส่วนที่มีใช้สาระสำคัญที่จะทำให้เสียความเป็นธรรม และไม่ทำให้สำนวนการสอบสวนทั้งหมดเสียไป คณะกรรมการสอบสวนจะแก้ไขหรือดำเนินการเสียใหม่เฉพาะตอนที่ไม่ถูกต้องนั้นก็ได้

ข้อ ๒๕ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษบุคลากรที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่ปรากฏชัดแจ้งประการใดประการหนึ่งดังต่อไปนี้ โดยไม่ทำการสอบสวนก็ได้

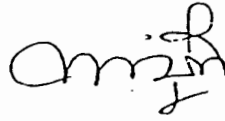
๒๕.๑ กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๒๕.๒ ละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ หรือขาดงานติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็น
เวลาเกินกว่าสิบห้าวัน

๒๕.๓ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และรับสารภาพเป็นลาย
ลักษณ์อักษร

ข้อ ๒๖ การนับเวลาตามประกาศนี้ สำหรับระยะเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่ง
เวลานั้นเป็นวันเริ่มนับเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันถัดจากวันสุดท้ายแห่งเวลาเดิมเป็น
วันเริ่มต้นของเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุดนั้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งเวลาตรงกับวันหยุดงาน
ของมหาวิทยาลัย ให้นับวันเริ่มเปิดทำงานใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา การขยายเวลาสอบสวน
ให้เป็นไปตามข้อ ๖.๔ แห่งประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓

(พระราชวรมนี)

อธิการบดี

ประธานกรรมการบริหารงานบุคคล
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย